

תת"ע 2258/09/17 - מדינת ישראל נגד לנגרט שמעון - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2258-09-17 מדינת ישראל נ' לנגרט שמעון
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

מדינת ישראל
ע"י מתמחה ניסים דאודי מכוח מינוי מפכ"ל
המאשימה
נגד
לנגרט שמעון - בעצמו
הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עצירת רכב תוך הפרעה לתנועה, בניגוד לתקנה 71 (1) לתקנות התעבורה, בכך שעמד עם רכבו תוך שהוא חוסם את התנועה בנתיב הנסיעה, בכביש דו סטרי בו נתיב אחד לכל כיוון בכביש הגישה המרכזי בשטח נמל תל אביב, בתל אביב.

על פי הרשום בנסיבות המיוחדות שרשם השוטר בדו"ח, השוטר הבחין ברכב כשהוא חוסם את התנועה כמתואר, כרז לנהג להמשיך בנסיעתו, הנהג המשיך לעמוד במקום, השוטר ניגש אל הנאשם, ביקש ממנו להזיז את רכבו והנאשם מסר לו במקום כי הוא לא מוכן להמשיך בנסיעה.

על פי גרסת הנאשם, הגיע לנמל ת"א יחד עם אשתו, ביקש להחנות את רכבו והמתין לנהג רכב שיצא מחניה באותה העת. הנאשם טוען כי בעת שעצר את רכבו והמתין לפינוי החנייה, נהג הרכב החונה היה בתוך הרכב, חגר את חגורת הבטיחות, הניע את רכבו והתכוון להמשיך בנסיעה לאחור כדי לצאת מהחניה. לדבריו השוטר ניגש אליו בשלב זה והוא אמר לשוטר כי הוא ממתין לכניסה לחנייה.

עוד על פי גרסת הנאשם לא יצר כל הפרעה לתנועה, שכן לא היו כלי רכב נוספים בכביש אותה עת וכי גם אם כלי רכב כלשהו היה מגיע מאחוריו, יכול היה לעקוף את רכבו של הנאשם בקלות, ובאופן חוקי, שכן במקום בין שני הנתיבים קו הפרדה מקווקוו.

הנאשם הציג כראיה המרכזית להגנתו, סרטון שצילם במקום, בו נראית הניידת וכן השוטר וכן נראה כי הכביש פנוי ואין רכבים נוספים ואין עומס תנועה.

הנאשם חולק על קביעתו של השוטר כי הפריע לתנועה ועומד על כך כי לא עבר כל עבירה.

תקנה 71 לתקנות התעבורה קובעת כי:

"71. לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו, ולא ישארנו עומד באופן -

(1) שיש בו כדי להפריע או לעכב את התנועה".

על פניו מדובר בסעיף סל. ההתרשמות האם קיימת הפרעה לתנועה או קיים עיכוב לתנועה היא תלויה נסיבות של כל מקרה ומקרה.

יש להזכיר בהקשר זה גם את תקנה 72 (א) לתקנות התעבורה המדברת גם היא על האיסור לעצור רכב ומונה 16 חלופות במקומות מוגדרים בהם נאסר בפירוש לחנות את הרכב, בין היתר על מדרכה, בתחום צומת, בקרבת ברז כיבוי אש, תחום מעבר חצייה ועוד אופציות נוספות.

ברור כי האופציות שבתקנה 72 (א) אינן יכולות לחזות את כל המקרים בהם עצירת רכב מפריעה לתנועה, אין מדובר ברשימה סגורה ולכן קיים סעיף הסל של תקנה 71 (1).

במקרה הנוכחי מצאתי כי מקובלת עלי גרסתו של הנאשם, כי עצר את רכבו לזמן קצר בשעה שהמתין ליציאת רכב מחנייה. מטבע הדברים כל חנייה במפרץ החנייה במקום, או כל יציאה ממנה גוררת עיכוב מסוים ועלולה לגרום להפרעה לתנועה. אולם ברור כי בהעדר כל דרך אחרת להחליף בין הרכבים היוצא והנכנס מהחנייה, אין לפרש את עמידת הרכב כמו במקרה אותו מתאר הנאשם במקום, כעמידה או חנייה המפריעה לתנועה. פרשנות כזו מרוקנת מתוכן את כל האפשרות לחנות בשטח עירוני, אלא אם מדובר במגרשי חנייה ציבוריים.

תימוכין לגרסת הנאשם מצאתי גם בסרטון שהציג בבית המשפט, בו נראה בבירור כי לא קיימים עומסי תנועה למעשה בסרטון שאורכו כ-20 שניות, מצולמת ניידת המשטרה כשהיא חונה במקביל לרכבים החונים ולא נראים כלל רכבים החולפים במקום.

התרשמתי כי השוטר, למרות שהקפיד לתאר את כל נסיבות העבירה כפי שהתרחשו לא הוסיף ולא גרע, התרשם ככל הנראה באופן שגוי בנסיבות וקבע כי יש בהתנהגות הנאשם הייתה משום עבירה של גרם הפרעה לתנועה. יש להעיר כי השוטר לא רשם בדברי הנהג את העובדה הפשוטה כי הנאשם טוען כי ממתין לכניסה לחנייה והתמקד רק בסירובו של

הנאשם לציית להוראה לזוז.

אין לי ספק כי הנאשם טען בפני השופט כי הוא עומד במקום ומחכה להיכנס לחנייה, כך גם מסר בבית המשפט, וזו טענת ההגנה העיקרית שלו אשר משום לה לא נזכרה בשום מקום ע"י השופט. השופט יכול היה להתרשם מול טענה זו ולהתייחס לעובדה האם רכב הנאשם נכנס לחנייה שהתפנתה אם לאו. אי התייחסותו של השופט לטענה פוגעת ביכולתו של הנאשם להתגונן.

בנסיבות כאמור, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תודיע על החלטתי לצדדים.

הדין הקבוע ליום 2/1/18 מבוטל.

הנאשם משוחרר מהתייצבות נוספת בבית המשפט.

המזכירות תוודא קבלת הכרעת הדין אצל הנאשם.

ניתנה היום, ל' כסלו תשע"ח, 18 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים